

4. TEORIA DE LA SEXUALITAT HUMANA

- Freud pensava que la personalitat s'anava configurant en les primeres experiències de la infància, a través de la superació de les frustracions i dels conflictes interns, però que la força impulsora i determinant del procés evolutiu de la personalitat era de caràcter sexual. Freud té un concepte de sexualitat molt ampli, que va des del concepte tradicional de sexualitat –actes dirigits a la procreació– fins a l'anomenada sexualitat infantil.

■ Aquest és un dels temes més conflictius que Freud va plantejar-se: l'existència i la importància d'una sexualitat infantil, que la moral tradicional sempre havia negat. Per les tradicions culturals anteriors el nen era un ésser asexual que experimentava l'impuls sexual només quan arribava a la pubertat. Freud no va entendre l'origen de la neurosi fins que va descobrir manifestacions sexuals polimorfes en la vida de l'infant.

- Per exemple, en la **fase oral** (durant el primer any i mig de la vida), el nen centre tot el seu comportament en la boca i aconsegueix plaer xuclant, llepant, mossegant,... qualsevol objecte. Per Freud, deixen de ser actes instintius i passen a ser actes sexuals (actes on es busca senzillament el plaer) quan es repeteix el mateix moviment o acció sense que s'obtingui aliment.

En la **fase anal** (durant el segon any, aproximadament), la zona erògena es relaciona amb l'anús i el fet de controlar l'expulsió dels excrements i el control dels esfínters.

■ En la **fase fàl·lica** (durant el tercer i cinquè any de vida), el nen ha de patir el que s'anomena "complex d'Èdip". Aquest complex representa la tendència del nen a posseir la seva mare, impuls que és reprimat per la presència del pare, per la qual cosa el vol fer desaparèixer, desitja la seva mort i, de fet, el mata en la seva imaginació. Això l'angunia perquè tem que el pare es revengui i el castri. L'única manera que té de defensar-se d'aquest perill és reprimir la seva tendència incestuosa, cosa que afavorirà la identificació amb el pare i amb tot el que aquest representa.

- Aquesta experiència enriqueix la vida afectiva de l'infant i determinarà la seva vida futura. Si no supera aquesta fixació o complex (d'Èdip en el nen, i anomenat d'Electra en la nena) no sabrà on anar, ni com actuar, ni què fer: serà un neuròtic. Si el supera, la seva personalitat estarà formada en tot allò que és essencial: comença a construir-se el "super-jo" (la consciència moral).

SEXUALITAT
INFANTIL

COMPLEX
D'ÈDIP

COMPLEX
D'ELECTRA

La fase de latència (durant el sisè i l'onzè any de vida) és un període en què disminueix l'interès sexual del nen o de la nena. Al mateix temps s'interioritzen les prohibicions paternes i es van conformant el superjò. És una etapa en què, habitualment, els nenes i les nenes juguen separats, sense demostrar gaire interès entre ells.

Durant la **fase de pubertat** (correspondria a l'etapa de l'adolescència), la libido s'independitza totalment dels pares i arriba al seu grau de maduresa. L'objecte amorós és *habitualment* una persona de l'altre sexe i es manifesta un gran interès per la sexualitat, que coincideix amb una sèrie de canvis hormonals i fisiològics. Les tendències amoroses combinen la tendresa i la sexualitat.

ETAPES
SEXUALITAT

